

Vis de iarnă

Florin T. Roman

Să-mi cânte inima un cântec lin, șoptit,
să beau un ceai cu Eminescu, la zenit,
să-mi cadă fulgi de nea pe zâmbet, iară,
să îmi colinde-un țurțur la ghitară,

să zbor pe cer cu razele de soare,
să strig în cor cu corbii o urare,
să scutur norii de zăpadă, blând,
să invit stelele la dans, pe rând,

să stau la gura sobei cu o zână
și când mă culc ea să îmi spună Noapte bună!
Când mă trezesc să fiu doar eu și bradul,
să-mi fac bagajele, să părăsesc Aradul...

și să călătoresc cu magii-alătura,
urmând cu sufletul pe cer aceeași stea,
printre troiene de lumină nins, pe jos,
să mă-ntâlnesc și eu la iesle, cu Hristos.

Păi nu-i așa că e un vis frumos?